

stærkningen. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at denne Lønningsforøgelse er forlangt flere Gange, men at den er negtet af Thinget, og at Flertallet nu ogsaa i Udvalget foreslaar den negtet iaar og det af den Grund, at saadanne Lønningspørgsmaal bør opfattes, indtil man bliver enig om Loven om Organisationen af Intendanturkorpset, og at man imidlertid ikke kan gaa ind paa at afhjælpe mindre Ulemper, som kunne findes. Dertil vil jeg dog bemærke, at Forslaget til Lov om Forplejningskorpsets Ordning jo har foreligget nu i flere Aar, uden at den er kommen til nogen egentlig Behandling. Under saadanne Omstændigheder synes jeg nok, der kan være Grund til at hjælpe paa Ulemper, naar disse blive saa store, at det næsten ikke er muligt, at Tjenesten kan udføres uden at de afhjælpes. Jeg vil for det Fødsle gjøre opmærksom paa, at det, som forlanges, er overmaade Lidt, idet der, istedetfor at nu alle Reservereintendanten med deres Dyrtidstillæg have 806 Kr. om Aaret, anmodes om en Lønningsforhøielse, hvorved Reservereintendanten efter 2 Aars Tjeneste kunne faae en Indtægt af 900 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste en Lønning af 1,200 Kr. Det er i og for sig overordentlig beskedne Fordringer, og naar det nu erindres paa den ene Side, hvilken Tillid der maa vises disse Mennesker, hvorledes de have meget betydelige Summer under deres Varetaegt, og paa den anden Side, at Forfremmelsen er saa langsom, at disse Mennesker, der nu ere ligestillede med Sekondlieutenanter, i Almindelighed først kunne naae at blive faste Intendanten — det har idetmindste været Tilfældet i de senere Aar — efter c. 10 Aars Tjeneste, altsaa naar de ere komne op i Trediveerne, synes det at være overordentlig rimeligt at give en beskedne Lønningsforhøielse. Naar det ikke sker, kan man vistnok frygte for, at det ikke vil være muligt overhovedet at faae Folk til at udføre denne Tjeneste. I de sidste Aar har Tilgangen været overordentlig ringe. Naar man nu maatte vil indvende imod dette, at det har jo slet ikke været Hærlovens Mening, at Reservereintendanten skulle blive saa længe, at det har været Meningen, at de kun skulde blive et Par Aar og saa gaa af, og Andre komme istedet, maa jeg dertil bemærke, at det ikke har været muligt at faae Andre; der er saa Faa, der ønske Ansættelse. Jeg kan i den Henseende oplyse, at i de sidste 11 Aar er der ikke tilbagevist en Æneste, som efter at være udnævnt til Reservereintendant har ønsket en saadan Ansættelse i Henhold til den Opfordring, der altid bliver stillet til de paagældende Personer, naar de blive udnævnte til Reservereintendanten. Desværre

har jeg ikke noget Haab om at faae Beløbet bevilget, da Udvalgets Flertal har erklæret sig derimod; men jeg har dog ikke kunnet undlade at udtale mig saa indtrængende, som det har været mig muligt, om denne Foranstaltnings Nødvendighed. — Endringsforslaget under Nr. 82 gaar ud paa at give et Honorar til et Medlem af Bestigtelseskommissionen ved Munderingsdepotet. Da Udvalgets Flertal ligeledes har erklæret sig derimod, vil dette jo vistnok ligeledes blive forkastet, og jeg skal derfor ikke ndtale mig nærmere derom. — Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 85, som gaar ud paa at udtale noget det Forsøg, som er anstillet med beredne Kompagnichefer af Fodfolket, udtalte den ærede Ordfører, at man maatte bestemt modsætte sig, at man saaledes succesivt indførte beredne Kompagnichefer. Det er jo dog klart, at det slet ikke behøver at finde Sted, fordi man, naar man nu er begyndt med disse Forsøg, ønsker at fortsætte dem efter en noget større Maalestok, saaledes at man, istedetfor at man i dette Finantsaar kun har haft een beredne Kompagnichef ved hver af de Batailloner, som have deltaget i de større Øvelser, faar samtlige Kompagnichefer beredne ved to Regimenter. Man ønsker kun disse Forsøg udførte saa godt som muligt, og jeg skal bemærke, at den hele Udgift, der vilde foranlediges ved dette udvidede Forsøg, beløber sig til 119 Kr. 89 Øre; altsaa i pekuniær Henseende har det saa godt som Intet at betyde. Hertil kan jeg indskrænke mig med Hensyn til Endringsforslagene paa § 22.

Paa § 23 er der et Endringsforslag under Nr. 93, som det gjør mig særdeles ondt, at Udvalgets Flertal ikke har været at formaa til at tiltræde. Det er det, som angaar Lønning til Bestyreren af Søværnets Bygningsvæsen. Det maa erindres, at vi for endel Aar siden, allerede forinden den nye Søværnslov blev vedtagen, have taget Forholdene med Hensyn til Søværnets Bygningsvæsen under nøie Overveielse, idet det erkjendtes, at det dengang var aldeles uhenigtsmæssig indrettet. Der var ingen af de fast Ansatte, som havde synderlig Forstand paa det almindelige Bygningsvæsen, saa, hvergang Noget skulde bygges, maatte man henvende sig til den ene Arkitekt efter den anden. Resultatet deraf var i det Hele uhenigtsmæssigt. Det blev dernæst taget under Overveielse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigere at lægge Søværnets Bygningsvæsen ind under Ingenieurkorpset. Ved de nærmere Undersøgelser, som saaledes bleve foretagne, og de Erklæringer, som indhentedes fra Ingenieurkorpset, viste det sig imidlertid, at en